

ВЪСТНИ

251

Градската библиотека

Варна

ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.

ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.

ИЗЛИЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ на България: 7 лв. месечно; за отранство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за вв. см. — Всичко що се отнася до в-на се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Ръкописи не се връщатъ назадъ.

Ромъния балканска държава ли е? — Добруджа въ XII вѣкъ. — Гръцкото грандоманство. — Окайванията на Братияну. — Ромънски хитрувания. — Руситѣ за власитѣ. — Глада въ Италия. — Войскитѣ на Корнилова. — Новиятъ кабинетъ въ Франция.

Ромъния балканска държава ли е?

Ромънскитѣ държавни маже до неодавна не смятаха, че Ромъния е балканска държава. И съ право, понеже тя нито географски, нито етнографски има нищо общо съ Балканския полуостровъ. Долината Дунавъ откъсва частъ отъ него, източната му половина, отъ останала Европа. Добруджа е нераздѣлно свързана съ Дунавска България; тя е частъ отъ Балканския полуостровъ, съ който има и геологична общност. Етнографски най-долината Дунавъ раздѣля българското отъ ромънското племе.

И познато, защо старитѣ ромънски държавни маже винаги сж отдѣляли своята държава отъ Полуострова. Ромънската интелигенция винаги съ гордостъ е отлъчавала балканскитѣ народи отъ своя, както се отлъчаватъ кози отъ овци, и се е отнасяла съ надмѣнностъ и прѣзрѣние къмъ тѣхъ, като къмъ некултурни народи, които вѣматъ нищо общо съ „потомцитѣ на старитѣ римляни, съ приемницитѣ на Траяна“.

Излизайки отъ това становище, ромънитѣ не сж искали развѣната на Васарабия съ Добруджа, не сж искали да се присѣдини Добруджа къмъ Ромъния.

Прѣзъ XX вѣкъ, обаче, това гледище постепенно се промѣнява. Последенъ отзвукъ отъ него бѣше изявлението на стария Карпъ въ надвечернето на междусъюзническата война, когато той се противопостави на ромънската намѣна, изтъквайки, че интереситѣ на Ромъния лежатъ другадъ, извънъ Балканския полуостровъ. Но неговия гласъ остана гласъ въ пустиня. Ромъния се намѣси въ войната и рѣши изхода ѝ, безъ да почувствува мирса на барута.

Отъ тоя моментъ ромънскитѣ държавни маже окончателно и безвъзвратно промѣниха своето гледище: тѣ провъзгласиха Ромъния и за балканска държава. Съ Букурещкия договоръ тѣ отидоха до тамъ, че станаха стражари на установени въ Букурещъ редъ. Прѣзъ възстаническото движение въ Валандовско, едно незначително четинско движение въ Македония, ромънскитѣ министъръ на външнитѣ работи бѣше заявилъ на българския пълномощенъ министъръ въ Букурещъ, че Ромъния ще се намѣси съ второжена сила, ако се повтори такъвъ инцидентъ.

Апетитътъ на Ромъния се по-вече се усилва. На единъ банкетъ въ Букурещъ послѣ междусъюзническата война, единъ отъ ромънскитѣ държавници, ако не на лъже паметъта покойниятъ Филиппеску, заяви, че на Ромъния вече ѝ трѣбва по-топло море. Ромъния вече не се задоволяваше съ студеното Черно море; погледатъ ѝ бѣха обръпани къмъ Вѣлото, къмъ Деде-агачъ. — Тутраканъ, Балчикъ бѣше само врата въ голѣмитѣ планове и амбиции на самонадѣлнитѣ послѣ ефтинни успѣхъ прѣзъ междусъюзническата война ромънски държавници. Дървоотъ пикъ стигна до тамъ, че тѣ почнаха да се домогватъ прѣзъ трупа на България да се добератъ до Вѣлото море.

И се намѣри руско правителство, правителството на царъ Николай, което уйдиса на помурѣнитѣ ромънски държавници. Ототъзвѣната по неодавнатия руско-ромънски договоръ на Ромъния ливия Варпа — Русе бѣше третия египъ за Вѣлото море, като се смята първия развѣната на сѣверна Добруджа съ Васарабия.

Така Ромъния отъ държава извънъ Балканския полуостровъ замечта да стане не само балканска, а

и бѣломорска, да се добере до открито море прѣзъ сърдцето на Балканския полуостровъ, като разсѣче живото тѣло на България на двѣ.

Слѣдъ тия дръзки домогвания на Ромъния, очевидно е задачата на България, на кейнитѣ съюзници, на и на неприателитѣ ѝ, ако тѣ изберено държатъ за бѣдения миръ на Балканитѣ. Тѣсень е полуостровътъ за новитѣ и непрѣжснатъ растещитѣ претенции на Ромъния. За да се отърси отъ тѣхъ, тя трѣбва да се повърне на старото становище, да признае, че не е балканска държава и че няма нищо общо съ Балканския полуостровъ.

А това ще стане, като и се затворятъ окончателно вратитѣ на Полуострова, като ѝ се отнеме цѣла Добруджа, прѣзъ която минава пътятъ за Балканитѣ, като остане за граница Дунавътъ по цѣлото му долно течение. Това е, както казахме, не само българско гледище, то е и гледище на старитѣ ромънски държавници, които сж отдѣляли Ромъния отъ Балканския полуостровъ; то се налага и отъ добръ разбиранитѣ интереси на Европа, на европейската търговия, за която не може да има пълна свобода и гаранции, ако и двата брѣга на Дунава сж въ рѣцѣта на Ромъния.

Само Дунавъ е естествената стратегическа граница, която може да обуздае голѣмитѣ амбиции на Ромъния.

Военни новини.

Македонски фронтъ. 11 IX. По Червената стѣна и сѣверно отъ Витола — оживявъ артилерийски огънь. По другитѣ участъци отъ фронта слаба огнева дѣйностъ. При устие на Струма английски разузнавателни групи бѣха прогонени съ огънь.

11 IX. Положението мѣсто западно отъ Охридското езеро не се е измѣнило смѣствено. Отъ страни на Витола — по-силень артилерийски огънь, отколкото въ последнѣто врѣме.

12 IX. Въ Битолско надвечеръ сживень артилерийски огънь. Въ Магленско обезпокоителенъ огънь. По дѣския брѣгъ на Вардара, вѣколко огнени урагани. По сѣвернитѣ склонове на Круша планина и край долна Струма успѣшни за насъ патраулни схватки, при които заловихме вѣколко лѣнници англичани.

При устие на Струма, въ борба на въздуха подпоручикъ Еввеегъ свали единъ неприателски аеропланъ.

13 IX. Югозападно отъ Охридското езеро слаби неприателски части напреднаха въ планината.

Ромънски фронтъ. 11 IX. При Тулча, при Исакача и при Галацъ артилерийски огънь.

12 IX. При Тулча артилерийски огънь. При Исакача пушечни изстрѣли.

Виена 13 IX. Руско-ромънскитѣ атаки сж отбити.

Знаменъ фронтъ. 13 IX. При неблагоприятно врѣме боевата дѣйностъ по цѣла фронтъ бѣ ограничена.

12 IX. Въ вѣколко сектора по фронта въ Фландрия, Артуа и сѣверно отъ Сентъ-Кантепъ артилерийски огънь се значително сживи. Многократно се дойде до взаимни схватки между вѣхотѣтъ въ прѣдполющното поле.

Свалени аероплани на западъ. 13 IX. Подпоручикъ Фасъ свали 47 неприателъ въ въздушния бой.

Руски фронтъ. 13 IX. Южно отъ мѣстото Рига — Венденъ нашитѣ кавалерийски постове отблъснаха силни атаки прѣзъ Моринкерсъ и Ньой-Копенъ. Сѣверно отъ Вароновичи, източно отъ Тарнополь и при Збручъ — сживень обезпокоителенъ огънь между реквизицированитѣ части. Между Днѣстръ и Черно море никакви голѣми бойни прѣдприятия.

12 IX. На вѣколко мѣста между източното море

и Дуна нашитѣ прѣдни части отблъснаха рускитѣ разузнавателни части прѣзъ бой. Брѣгътъ на излѣвнитѣ вѣ бѣатъ при Рига се увеличиха до 8900, пѣхотата — 325 орѣдия, отъ които една трѣта тежки, много лѣтно натоварени и малки ж. п. машини, много пионерни материали, многобройни автомобили и други военни кола. Между Прутъ и Молдова оживень артилерийски бой и схватки между разузнавателнитѣ части.

Италиански фронтъ. На Монте-Санъ Габриле оживень боевъ благоприятни за насъ.

Виена. 12 IX. На плоското възвишение Байниаце — Свѣти Духъ италианскитѣ маха отначало успѣхъ. Главното командование разпорѣди да отстъпимъ по фронтъ 15 километра на 2—7 километра назадъ, слѣдъ това си взехме отново позицитѣ. Отъ тогава при всички схватки ожесточени оинти на противника да вземе чрѣзъ голѣми жертви да разшири своитѣ оперативни успѣхи бидоха осуетени. Италианскитѣ сили въ едвѣдесетия бой при Изонцо сж 48 дивизии на телкока километра, противникътъ се опита съ масови атаки да добие успѣхъ. Загубитѣ на противника вѣлизатъ на 20000 лѣнници, които събрани съ старитѣ такъва даватъ 350000 лѣнника.

Албански фронтъ. 13 IX. Въ Албания италиански прѣдни части сж отбити.

Француски фронтъ. 12 IX. Слѣдъ смяна артилерийска дѣйностъ французскитѣ разузнавателни части прѣдприеха силни нападения по шосето Сомъ — Пи — Суенъ въ Шампанъ. Тѣ бидоха чрѣзъ огънь и рѣкопаментъ бой назадъ отбити. Въ наши рѣцѣ останаха лѣнници. Прѣзъ Вердонъ артилерийската боева дѣйностъ намаля.

Приносъ къмъ историтата на Добруджа. Добруджа въ XII вѣкъ

Любонитѣни свѣдѣния дава за Добруджа арабскитѣ географъ Идриси отъ XII вѣкъ, като описва тогавашнитѣ търговски пътища.

„Отъ Деристра (т. е. Силистра) има четири дѣна пътъ къмъ нѣтокъ лежащия градъ Берискла-фица. Той е разположенъ на Дану (т. е. Дунавъ); на близу има пространни блатъ. Отъ тука още четири дѣна пътъ, по течението на р. Дану, дохождаме къмъ града Бисина, който е разположенъ прѣдъ устието ѝ. Градътъ има много жители и плодородна земя, като има добри приходи отъ търговия. Отъ тука още два дѣна или 40 мѣли пристигаеме въ древния градъ Еримокъ-кастро (Ermo-castro), който е разположенъ край морето, не далечъ отъ едно отъ устие на Дану“.

Професорътъ при университета въ Виена, покойникътъ вече Б. Томатекъ, дава слѣднитѣ обяснения къмъ горнитѣ бѣлѣжки на арабския географъ: „Берискла-фица (Beris klafiza) е Прѣславина или Периславецъ на Дунава, по руския лѣтописецъ Несторъ и Мѣкта Fraistleva или Peristleva по византийскитѣ лѣтописци. Въ 972 г. Прѣславина бѣла завоювана отъ руския князь Свѣтославъ и остана въ рѣцѣтъ му прѣзъ врѣмето на русковизантийската война, докато въ 972 г. той бѣлъ завладѣтъ отъ Ивана Цимисха. Смененъ е послѣ между другитѣ градове, които въ крал на X вѣкъ отново били присѣдени къмъ Самуиловата държава и които отново били завоювани отъ Василия II Българобуена; за последенъ пътъ се сменува у Идриси въ XII вѣкъ.“

Прѣславина бѣ станала центъръ на новата Слѣтославина държава и тука му се харесвало повече, отколкото въ сѣверния Киевъ. Тука се събирали всички добрини на природата и всички произведени на човѣкото изкуство: гърнитѣ донасяло злато, материи, вино и други овешни; чехитѣ сребро, унгарцитѣ коне, руситѣ калпани, всѣхъ, медъ и робове въ изобилие.

Томатекъ изказва мнѣние, че Прѣславина се памирала между Расона и Хърсово въ околността на с. Богачинъ. На италианскитѣ карти отъ срѣднитѣ вѣкове е отбѣлѣзано укрѣпеното мѣсто „Prestavica“ на

морето, па югъ отъ сегашния Бабадагъ. Освѣтъ тоя има село Приславъ до Тулча. За Бисина той казва, че е сегашниятъ Мачинъ, който се наричалъ по напредъ „Вичинъ, Вочинъ“. За Ерино-кастро казва Томатекъ, че той се наричалъ до Ионъ-сала и че въ прѣвода означавалъ „зауствѣниятъ кастелъ“ или „кастелъ въ пустинята“.

Въ съобщението на Идризи за търговския пътъ отъ Силистра до Ерино-кастро има, види се, грѣшка. Най напредъ той е стигналъ, види се, до Бисина, послѣ до Верислафица и отъ тамъ въ Ерино-кастро т. е. въ Мачинъ, послѣ въ Прислава и най-послѣ въ Еино-сала. Идризи казва, че около Верислафица има про-страстии блага; тамъ има около с. Прислава.

ОТЗИВИ

Гръцко грандоманство

Прѣзъ 1914 година Гърция, спиянепа отъ евено придобитиѣ територии, увеличи брой на дивизияѣ си и усилн дестаката на боянитѣ материали. При така организираната бойна подготовка, Византизмъ се интересувалъ отъ военната мощъ на България, като единственъ противникъ на Балканитѣ. Той заниталъ грѣцкитѣ генералѣ ѣабаъ за военната сила на България и получилъ слѣдния категориченъ отговоръ: „Гарантираме, че въ 20 дни България ще бѣде унищожена!“ Съ такъвъ самоуверенъ до нахална грандоманство отговоръ грѣцкитѣ генералѣ ѣабаъ е увѣрялъ Византизмъ за могъществото на Гърция и безсилното на България.

Отдавна Гърция воюва съ насъ. Отъ началото на общоевропейската война грѣцки части съдѣйствуваха на съглашенскитѣ войски. Сега всичкитѣ военни сили на Гърция сѣ въ редоветѣ на съглашенската солунска армия. Участвуваха и въ безславна завършената офанзива. Множество грѣци виадатъ вече градоветѣ ни, но като жалки плѣнници!...

Изминаватъ вече мѣсеци, по България не е унищожена. Напротивъ, тя е обединена, моцна, горда и величествена на Балканитѣ. Българската армия е непоколебимъ великанъ на южния фронтъ и страшилище за сараевитѣ плѣнници и за „унищожавщата“ грѣцка армия.

Балканскитѣ агробаты съжелява, вѣроятно, за авантюрата на Гърция.

Пусто грандоманство!... Какви национални злочестини не докарва?!...

М-ръ Хр. С-й-въ.

Изъ чуждия и нашия печатъ.

Окайванията на Братяну.

Ник. Брешко Брешковски прѣдава въ „Виржевия Вѣдомости“ (9.VIII) свѣждането си съ ромѣнския министъръ — прѣседателъ Братяну въ Яшъ. Свѣждането станало, когато власитѣ бѣха прѣдприели нападение срѣщу австрийцитѣ, а руситѣ бѣха разбити при Тарнополь.

— Ние сме въ навечерието на катастрофа, — казалъ Братяну — въпросътъ е само, кога ти ще настѣжи! Народътъ ни се крѣпѣше още съ надеждата на сегашното настѣжение. И то трѣгна добръ. А днесъ трѣбва да го спреме! Това е цѣла трагедия за насъ. Трѣбва да спреме настѣжението, защото — азъ пѣла пощъ не спяхъ — получихме крайно тревожни известия за Тарнополь. Галицийскитѣ фронтъ се руши и повлѣча насъ, азъ ни удри по гърба! Боже мой, нима това сѣжжитѣ руски войници, които прѣди година бѣха за насъ непостижимъ идеалъ? Каква загадка е русинътъ! Кажете ми, що е това? Война ли, или обща лудостъ? Вѣдещето е мрачно. Ще трѣбва да бѣгаме задъ граница и по-нататъкъ... И вразгѣтъ ще завладѣе Бесарабия, Одеса... Германцитѣ ще се хранятъ отъ вашата житница, а вие ще гладувате. Ако ние напуснемъ родната си земя, вече не ще можемъ да я видимъ, защото ние бѣхме можели да се върнемъ само съ помощта на силна Русия, а Русия се руши и дробн. Затуй нашата скръбъ е молѣна.

По-нататъкъ Братяну се оплаквалъ отъ руския печатъ:

— Кажете ми, защо ни напада нашиятъ лѣвчарски печатъ? Защото сме наши съюзници, честно изпълняваме договорнитѣ си задѣлжения, изгубихме двѣ трети отъ родната земя и сме рѣшени да водимъ борбата до край ли? Затуй ли? Най-много ни обвиняватъ за еврействъ. Истина е, че сѣ обвинява 100-на души ромѣни, българни и 14 евреи между тѣхъ въ шиповство и сѣ осъдени на смъртъ. Ние не можемъ да отиѣнимъ смъртното наказание за изиѣнницитѣ. Кралътъ помилява 30 души отъ осъденитѣ, между които сѣ и еврействъ. Ромѣния е независима държава, наистина, сломена отъ буритѣ, изложена на тежки изпитания, които ти можешъ да избѣгнешъ, ако не бѣше свързала сѣдбата си съ Русия.

Кореспондентътъ прѣдава и впечатленията си отъ Яшъ: населението се е увеличило петъ пъти по-вече отъ бѣжанци и войски. Мръсотия и гладъ. Традиционната влашка мамалига сега се счита за разкошъ и отъ най голѣмитѣ арестовани, но я пѣва. Населението гладува. Богатинѣтъ се хранятъ съ чай и твърди като камѣкъ галета. Доканитѣ сѣ затворени. Градътъ е лагеръ на войски. „Миръ“ отъ 8.IX)

Ромѣнски хитрувания.

В. Миръ пише: „За да избѣгнатъ, казва Near East, опасното положение, което имъ създава руската революция, една малка група ромѣнски политици, която принадлежи къмъ лѣвицата на либералната партия, се отдѣли отъ партията и на бърза ръка се прѣустрои въ работнишка партия; и забѣлжително е, продължава Near East, че първиятъ документъ, който излизе отъ тѣхно име, не бѣше пѣкаква сѣ програма за бѣдѣнето, а единъ позивъ къмъ тѣхнитѣ другари руси, да не създаватъ мѣнотия на Ромѣния. Позивътъ е подписанъ отъ нѣколко души депутати, начело съ водителитѣ на работнишката партия д-ръ Лулу и Диаманди“.

Ромѣнитѣ се приспособяватъ не на една страна. Плеяда ромѣнски държавни маже останаха въ Влашко, което сега е окупирано отъ неприятеля. Букурещъ не се защитава. Той бѣ прѣдаденъ, за да може да служи като столица на завоеванитѣ ромѣни. И ромѣнскитѣ държавни маже не си губятъ врѣмето напразно. Тѣ шѣтатъ насамъ — пататъкъ, душатъ, правятъ изявления, и напоследѣтъ сѣ основаха дори новъ ромѣнски вѣстникъ Luptina и въ своитѣ изявления и въ своя вѣстникъ останалитѣ за сѣме въ Влашко ромѣнски държавници доказватъ, че интереситѣ на ромѣнитѣ не били съвѣстни съ владѣството на Русия на Дунава; че Ромѣния би процѣтѣвала д запазила своята независимостъ въ съюзъ съ централнитѣ държави; че ако, не дай Боже, Ромѣния поради войната би изгубила Добруджа, славянитѣ отъ Русия щѣли си подадатъ ръка съ славянитѣ на югъ отъ Дунава, и тогава ромѣни и маджари щѣли да бѣдатъ задушени и пр. все въ тоя тонъ. Останалитѣ въ Букурещъ ромѣнски държавници искатъ да играятъ ролята, както се изрази единъ съюзнишки вѣстникъ, на дървения конь въ троянската война.

Изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Отчаяно положение на руско-ромѣнския фронтъ. Съобщаватъ отъ Петроградъ на „Аftenbladet“: „Новое Время“ пише, че продоволственото положение на руско-ромѣнския фронтъ било отчаяно. На юго-западния фронтъ царувалъ гладъ. Запаситѣ отъ брашно били свършени. Корниловъ заповѣдалъ да се реквизируютъ житата отъ близкитѣ околии, при което да се употреби сѣла. Вслѣдствие на това станали сблъсквания между военнитѣ и населението на много мѣста.

Руситѣ за власитѣ. Ханарада, 10 септемврий. Отъ уединитѣ статии на пристигналитѣ тукъ руски вѣстници излиза, че въ рускитѣ политически ерхове съществуватъ сериозни опасения отъ единъ ромѣнски отдѣленъ миръ. Фактъ е, въ всѣхъ случаи, че Корниловъ прѣзъ врѣме на послѣдното си прѣбѣстване въ

Петроградъ е прѣговарялъ съ нѣколко ромѣнски политици. Вѣрва се, че офанзивата на Македонъ има за цѣлъ да завладѣе цѣлата ромѣнска територия и по такъвъ начинъ ромѣнитѣ да бѣдатъ принудени къмъ сепаративенъ миръ.

Въ Яшъ сѣ обладали отъ страхъ, че останалитѣ въ Букурещъ Карпи и Маргилонѣтъ могатъ да свикатъ ромѣнския парламентъ, да свалитъ сегашната диктатура, да образуватъ ново правителство, което да сключи съ Централнитѣ сили сепаративенъ миръ.

Безъ това ромѣнската армия далечъ не се намира на оная висота, на каквато искатъ да я прѣдставятъ и въ случай на оттеглението отъ Молдова духътъ ѣ ще бѣде разколебанъ окончателно.

Поведението на ромѣнитѣ създава сериозни грижи на Русия.

Пашичъ въ Италия. Пристигането на Пашичъ въ Римъ се коментира отъ италинскитѣ печатъ твърдѣ хладно. „Secolo“ прави сравнение между „свещенатѣ права на Италия“ и непазителния срѣбски апетитъ. Правителството трѣбва да се постараетъ за постигане на пастливо споразумѣние. Всичко зависи отъ такта на Пашича.

„Corriere della Sera“ подозира водителитѣ на югославянската кауза, че иматъ тайни връзки съ неприятеля. Вѣстникътъ казва по-нататъкъ, че хърватитѣ въ Унгария и Австрия били прѣдани и вѣрни на хабсбургската династия. Надеждата за революция въ южнитѣ части на монархията била изчезнала.

— Вашингтонъ, 13 IX. Параходътъ „Вествего“ заедно съ други параходи на 5 IX. е билъ атакуванъ отъ 6 германски подводници при французкия брѣгъ. Два отъ параходитѣ потѣнаха.

Подводната война. Берлинъ. (Официално). Една наша подводница подъ началството на капитанъ Монзелъ е потопила 19 параходи съ вѣстимостъ 53,500 тона бруто. Между тѣхъ има 6 въоръжени параходи, 3 въоръжени телеми. Между унищоженитѣ товари е имало 18,650 тона въглища, 15,000 тона храни, 11,890 тона желѣзна руда, 2500 жито, 2500 тона стоки, 1400 тона сѣра, 3000 тона бодливъ телъ, 15 локомотива, единъ пощенски пакетъ за канадската главна квартира въ Франция и 6 оръдия сѣ взети.

Глада въ Италия. Бернъ. Отъ 11-й октомврий въ Италия житото, брашното и хлѣбътъ ще бѣдатъ на порции.

Войскитѣ на Корнилова. Петербургъ. Войскитѣ на Корнилова навѣщоха въ Готшина.

Джемалъ паша въ Виена. Виена. Джемалъ паша, пристигна въ Виена, посрѣщанъ отъ Графъ Чернинъ.

Новиятъ кабинетъ въ Франция. Парижъ. Кабинетътъ Пенлеве е окончателно съставенъ.

Руски министъръ въ оставка. Отъ Петербургъ съобщаватъ, че министрътъ на прѣхраната си подадъ оставката.

Министерската криза въ Франция. Парижъ. 12 IX. Хавасть съобщава: Паллеве отказа на Шоаикаре съставенето на кабинета, тъй като не му се отдадо да състави министерство на национално единство.

Керенски живъ. Стокхолмъ. Вѣерашното съобщение на вѣстникъ „Афтогладъ“, че Керенски е убитъ, не се потвърждава. Общо е мнѣние, че съобщението е невѣрно.

Английски произволъ. Ротердамъ. Споредъ слѣдѣние холандскитѣ параходъ „Херцина“, патоваренъ съ камени въглища за Швейцария, е закаранъ въ Англия.

Николаевичъ избѣгалъ. Коопенхагенъ. Споредъ вѣстникъ „Политикенъ“ въ Петербургъ циркулиратъ слухове, че Великиятъ князь Николаевичъ избѣгалъ отъ своето имѣние въ Кавказъ отъ сграхъ, че ще бѣде арестуванъ.

Замѣна. Амстердамъ. Споредъ вѣстникитѣ, Англия е готова да даде на Холандия 18000 тона камени въглища, ако тя даде 18000 тона параходи на Белгийски комитетъ за тозаране. До сега нищо не послѣдвало

Българскитѣ поселища въ Добруджа.

Село Алмалий Островско.

Население. Стари хора, по на 70—80 години не помнятъ, нито пъкъ имъ е прѣдано отъ дѣди и прадѣди, кога и отъдѣ сѣ се заселили жителитѣ на село Алмалий. Знаятъ само, че прѣди 100 и повече години селото е бройло повече отъ 700 къщи българни, наричани „гребенци“. Турцитѣ сѣ ги наричали „бѣлѣ българни“. Прѣди 27—30 години отъ Севастополската война (1853—1856 г.) споредъ едни, а споредъ други — 7 години прѣди да се сключи Одринскитѣ миръ (1829 г.), дошли отъ Провадийско прѣселци, които се заселили въ селото на отдѣлно мѣсто. Мѣстнитѣ жители наричали тия прѣселци „шувонци“, а турцитѣ — „кара булгаръ“ (черни българни). Дълги години пришлѣцитѣ „шувонци“ не давали своитѣ моми да се омѣжватъ за кореванитѣ „гребенци“.

Прѣзъ 500 годишно турско робство въ селото не

се е заселвалъ никакъ турчинъ. Прѣзъ това врѣме управлението въ селото е било българско, начело съ кметъ, който е билъ посрѣдникъ между селянитѣ и турското управление въ Силистра. Въ селото не се позволявали да идватъ и се заселватъ турци или прѣдставители на турската властъ.

Прѣди ромѣнската окупация — въ 1878 г. — селото е бройло около 400 къщи съ 545 чисто български къщи, безъ какъто и да е примѣсъ отъ народности. Отъ 1904 г. ромѣнскитѣ власти почватъ да колонизиратъ Добруджа съ ромѣни — ветерани. Първомъ били заселени въ селото около 20 ромѣнски сѣмейства и отпослѣ ежегодно заселвали по 2—3.

До нашествието на Ромѣния въ сегашната война селото е бройло 380 къщи съ 535 сѣмейства, отъ които 455 български, 79 ромѣнски и 1 арменско сѣмейство, или 1819 българни, 263 ромѣни и 5 арменци. На 5 септемврий м. г. ромѣнскитѣ власти овладѣли отъ селото и интернирали въ Ромѣния 1534 българни (маже, жени и дѣца) и 3 арменци.

Облѣжко. Посията на мажеѣ „гребенци“ въ старо врѣме била слѣдната: бѣли потури съ малка дѣва, бѣли елеци съ черни гайтани и между чернитѣ гайтани — червени сукнища и бѣлъ амурукъ, сѣмъшитъ съ гайтани. На краката носѣли бѣли напон съ гасми, закачени съ кукички, а на главата — черонъ кожѣнъ калпакъ.

Невѣститѣ (булкитѣ) пъкъ облѣчали дълги ризи съ разноцѣвни вълнени шевици по политѣ, а върху тѣхъ — вълненъ черонъ сукнанъ съ шити поли.

Момитѣ и младитѣ невѣсти носѣли къси червени сукнани. Шомъ се омѣжвали, поставили на главитѣ си „гребенци“ отъ мукава, обвити и обшати съ разноцѣвни платове. Гребенцитѣ е приличалъ на пѣлѣютъ гребенъ, затуй често наричали алмалийци „глазѣнитѣ гребенци“. Невѣститѣ го носѣли, до като имъ се роди първо дѣте. Това е било зичната имъ прѣмѣна; лѣтъ посѣли на главитѣ си дълга кърпа, наречена „месалъ“.

Сега носията е съвѣтъ изиѣнена: тя е почти градска. Черква. Въ селото има българска черква, която

Възкити въ Русия. Споредъ петроградскитѣ вѣстници населението въ Петроградъ, обзвено отъ лѣтната, напуснало Столицата. Директоритѣ, на банкитѣ рѣшили да прѣнесатъ архивитѣ и цѣлоститѣ. Генералъ Клембовски потвърдилъ едно интервю, че на фронта при Рига цѣли дивизии напуснали позицитѣ по своя собствена инициатива. Бронитѣ на десертаторитѣ билъ извънредно голѣмъ; споредъ „Вечерно вѣстие“ положението въ Петроградъ било опасно. Волшевицитѣ разполагали съ картечници и 25000 пушки. И въ Кронштадтъ се очаквали изненади. Споредъ „Биржеви вѣдомости“ рускитѣ министри на празничното Зарудни податъ оставката си вѣдѣтвие на разномислие съ Керенски около арестуването на великитѣ князе, по по настояване на Керенски той оставалъ на поста си.

Вѣрнѣ „Вѣрнѣ Таблатъ“ обнародва едно съобщение на добръ вѣдомости си руски кореспондентъ съ дата 1 септември. Досежно родитѣ на Корнилова, кой получилъ свѣдѣния отъ достовѣрнѣ поутраченъ източникъ, че Корниловъ вече не вѣрвалъ въ възможността на една отбрана противъ германцитѣ. Той билъ изслушанъ отъ засилващото се нахалство на английскитѣ военни мисии, както въ руската гл. квартира, тъй и на фронта имъ. По-рано мислитѣ въ името на армията да застане на челѣ на нецифисичното движение. Още на 19 августъ Корниловъ изпратилъ до вѣрменското правителство единъ мемораръ, въ който излагалъ възможността и необходимостта да се продължава войната и упрѣквалъ Керенски, че измѣнилъ политическото положение. Меморарътъ направилъ въ Петроградъ извънредно силно впечатление. Управляващиятъ военното м. в. г. Савинковъ, който сподѣлялъ мнѣнието на Корнилова билъ поканенъ отъ Керенски да напусне поста си, по той не сторилъ това и се отбранилъ къмъ Корнилова. Керенски мислитѣ да уреди събититѣ съ Корнилова на Московската конференция, но тамъ работитѣ взели съсѣбъ другъ ходъ. Декларациитѣ на Корнилова била пълно прѣдана отъ петрог. телегр. агенция. Вѣнчико, който Корниловъ казалъ по отговоръ на невъзможността да се продължава борбата и не по въздъ необходимостта да се прѣустановятъ неприятелскитѣ дѣйствия, било прѣмахнато и програмата на Корнилова за военнитѣ цѣли била пѣтѣрѣ прѣдана. Декларациитѣ на Корнилова била посрѣнчната съ френетически възторгъ, както отъ повечето отъ присѣтвующитѣ на конференцията, така и отъ намиращото се отъ вѣнчико. Корниловъ честуванъ, като единственъ спасителъ на Русия. Кореспондентитѣ свързва: подробноститѣ ще се свършатъ вълѣки английската цензура.

Кризата въ Франция. Женева. Прѣдседателитѣ на републиката натовари г. Пенлове да състави кабинета. Последнитѣ си запази правото да отговори до вечеритѣ.

Корниловъ — Керенски Петроградъ. Министръ прѣдседателитѣ обнародва слѣдната прокламация: На 8 септември членитѣ на думата г. Львовъ дойде въ Петроградъ и ме покани отъ името на главнокомандующия Корниловъ да прѣдамъ цѣлата гражданска и военна властъ въ рамцитѣ на главнокомандующия, който шѣлъ да състави новъ кабинетъ, тъй както намира за добръ. Считайки тази покана, отправена чрезъ менъ къмъ вѣрменското правителство, като опитъ на извѣстни кръгове отъ населението да използватъ трудното положение на страната, за да създадатъ едно положение противно на революцията, вѣрменското правителство, въ името на отечественото благо, на свободата и на републиканския режимъ, счело за необходимо да ме натовари да взема необходимитѣ мѣрки да осуетя още въ начало всички покушения срѣщу върховната властъ и извоюванитѣ отъ революцията права на гражданитѣ. За да запази свободата на страната и общъ редъ, азъ вземамъ всички нужни мѣрки и заповѣдамъ:

1. Генералъ Корниловъ да прѣдаде главното командование на генералъ Клембовски, командующъ войскитѣ на сѣверния фронтъ, който бранитъ пѣтя къмъ Петроградъ. Генералъ Клембовски, оставайки въ Псковъ, се натоварва вѣрменско съ главното командование.

2. Обявямъ военно положение въ Петроградъ и областта и апелирамъ къмъ всички граждани да останатъ спокойни и да запазятъ реда, пужоъ за спасението на Отечеството. Искамъ отъ армията и флота да изплатятъ спокойно и вѣрно дълга си, да бранятъ отечеството противъ външни врагъ.

Стокхолмъ. Въ Торпен се носи нествѣрденъ отъ нѣкъдѣ слухъ, че Керенски билъ убитъ въ събота или

въ пѣтъла. Вѣрменското правителство криело тази вѣст, който се разпространило съ свѣтквична бързина. Въ Петроградъ имало огромна бъркотия и паника. Корниловъ билъ отказалъ да напусне поста си, и се стараялъ да спечели за себе си всички буржуазни и патриотически кръгове.

Кризата въ Франция. Парижъ. Съобщение на „Ханастъ“. Въ кулоаритѣ на камарата, социалистическитѣ депутати изложили причинитѣ на тѣхното рѣшение да не участвуватъ въ съставянето на кабинета. Тѣ казватъ, когато Рибо съобщилъ, че възнамерява да прѣустрои кабинета, групата на обединенитѣ социалисти вѣрва, че се касае за едно прѣустройство върху пѣколко нови бази. При това условие групата се съгласилъ да даде за напѣръ съдѣйствие на новото правителство. По слѣдъ това социалиститѣ разбраха, че само единъ малкъ брой министерства ще бъдатъ запазени и въ новия кабинетъ. При тѣзи условия групата измѣни положението си, рѣши да се откаже отъ участие въ кабинета, като смѣта, че новиятъ кабинетъ не вѣрѣдъ ставява пълнитѣ гаранции за полезното ръководене на народната отбрана и отъ гледна точка на демократическа акция.

Хроника

Първоначалнитѣ училища въ сѣверна Добруджа. Прѣзъ настѣващата учебна година ще иматъ по 4 отдѣления. Обучението ще се води по програмата на народнитѣ първоначални училища въ Царството, като се увеличи брой на седмичнитѣ часове по български езикъ, отечествознание и смѣтане. Дѣца слѣдвали въ пѣкое отдѣление на ромѣнскитѣ първоначални училища, ще се приематъ въ скитѣ отдѣление, въ което сж били. Прѣзъ първитѣ 3—4 месеца отъ началото на учебната година тѣ ще се запознаватъ съ българското четко и писмо, ако не сж били запознати съ него миналата учебна година, и ще повторятъ и изучатъ накратко най-важнитѣ части отъ материала по български езикъ, смѣтане и отечествознание, прѣдвиденъ въ програмата за по-долнитѣ отдѣления.

Отъ 15 октомври ще се отворятъ при всѣко училище вечерни курсове за мъже и недѣлни за жени. Въ тѣхъ ще се изучава български езикъ, отечествознание и смѣтане.

Есенитѣ посѣви. — Дирекцията на прѣхраната взема още отсега мѣрки за бързото засѣване на есенитѣ посѣви съ помощта на пѣлници. Проектира се засѣването на по-големѣ пространства земи.

Запаси отъ храни въ стара България. Дирекцията е взела мѣрки да се пабавитъ запаси отъ храни за зимата още прѣзъ септември и октомври. Тѣхъ храни районитѣ комитети ще трѣбва да разпрѣдѣлятъ между населението най-справедливо. Кметовѣтѣ трѣбва да бѣдатъ особено внимателни при разпрѣдѣлянето и да пращатъ храни на тѣзи, който пѣматъ никакъ. Населението пѣлъ трѣбва да бѣде пестеливо.

Годишнината отъ падането на Тутраканъ въ Букурещъ. Съобщаватъ ни отъ Букурещъ: Годишнината отъ падането на Тутраканъ въ Букурещъ никакъ не се чувствуваше. Тутраканъ, падането на който бѣше началото на разгрома за Ромѣния, безъ което не би билъ мислимъ той разгромъ, не събуди никакви чувства у тузашното население — нито печаль и сърѣбъ, нито радостъ. Нѣмаше нито явенъ, нито прикритъ трауръ, нито тържество. Както всѣки денъ публикация голаше и се веселѣше. Съвсѣтъ, той народъ на заслужава друга участь отъ она, който го сполѣте.

Забранява се на добруджанци да си правятъ вино. Германското етапо управление въ Кюстенджа е издало на нѣмски, ромѣнски и български слѣдната наредба:

1. Всичкото грозде въ района на Германското Етапо Управление ще се конфискува. То ще се купува отъ Етапното управление и ще се направи вино. Само въ Кюстендженската околия гроздето отъ половинната лозя ще се употреби за ядене. Общинитѣ сж длъжни да се грижатъ за пазенето на лозята.

2. Тѣнкането (пресуването) на гроздето за нап-

рава на вино се забранява. Тѣй слѣщо е забранено и за гроздето отъ половинната лозя на Кюстендженската околия, оставено за ядене, показано въ точка 1. Забранява се всѣкаква продажба, изнасяне или пѣкаво друго използване на гроздето.

3. Гроздоберѣтъ ще почне на 28 септември — Кръстовъ денъ и трѣбва да се свърши въ 15 дневенъ срокъ. Ако вѣрмето изиска, гроздоберѣтъ да стане по-рано, тогава ще слѣдства друго разпорѣждане. Грозде за ядене (точка 1) може да се бере отъ 1 септември нататѣкъ.

4. За противодѣйствие на горнето пареджание ще се наказва съ затворъ до 1 година и глоба до 3000 марка или съ дѣтѣ наказани заедно. И опитѣ се наказва Гроздето, отпосително което е извършено едно прѣставяне на парѣбата, се конфискува безъ да се гледа, кою то принадлежи.

5. Компетентни сж германскитѣ войсковѣ пачалници и германскитѣ военни съдилища.

Кюстенджа, 16 VIII 1917 г. Фонъ Унгеръ

ПОСЛѢДЕНЪ ЧАСЪ

Смъртта на Царицата

София, 12 IX. Забѣлѣзаното усложнение въ болестта на Нейно Величество продължава безспирно и вѣлѣдствие тѣлесната слабостъ и общи отпадѣкъ състоянието става сериозно критическо и безпокоително.

София, 12 септември. Нейно Величество Царицата почина днесъ въ 4 ч. 20 м. сл. пладне.

Височайша заповѣдъ. По случай смъртта на Нейно Величество Царица Елеонора, заповѣдва се четиринадесетъ придворенъ трауръ, и чиния отъ 13 септемъ р. II рѣзѣтъ два мѣсеца — пѣленъ трауръ, а последнитѣ два — половинъ трауръ.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“

с. Бейдаутъ, (Бабадашко).

Костадинъ К. Тигевъ 100 лв., Панайотъ Чапевъ, и Кольо х. Димитровъ по 40 лв., Георги Ковачевъ и Иванъ Стамовъ по 30 лв., Сандю Куртевъ, Андрей Михаловъ, Василъ Игнатовъ, Никола Ковачевъ, Кост. Д. Славовъ, Пеню Василевъ, Вѣлко Ивановъ, Стефанъ Киряковъ, Минчо Николовъ, Стефанъ Арабаджиевъ, Слави Желѣзовъ, Георги Янчевъ, Димитръ Михаловъ, Георги Панайотовъ, Ив. П. Денчевъ, Митю Киряковъ, Петръ Колевъ, Георги Михаловъ, Юрданъ Г. Михаловъ, Илия Янчевъ, Жечо Георгиевъ, Петъръ Петковъ, Дико Славовъ, Георги Жечевъ, Иванъ Киряковъ, Никола Панайотовъ, Недю Петровъ и Тахо Пѣвѣ по 20 лв.; Христо Димовъ 17 лв., Тодоръ М. Вурлаковъ, Иванъ Жечевъ, Митю Вурлаковъ, Станчо Станевъ, Михалъ Станчевъ, Кирякъ Д. Милевъ, Вичо Великовъ, Илия Пенчевъ, Василъ Калчевъ, Юрданъ Калчевъ, Василъ Чапевъ, Стефанъ Чапевъ, Петръ Чобановъ, Калчо Ненковъ, Илия Пенчевъ, Курти Вурлаковъ, Братанъ Стамовъ и Иванъ Петровъ по 10 лв., Митю Халджовъ 8 лв., Митю Параскевовъ 7 лв., Стоянъ Русковъ, Петръ Вурлаковъ, Коста Станчевъ, Елена Т. Вурлакова, Елена Малчева, Михалъ Лазаровъ, Костадинъ Г. Терзевъ, Димо К. Чакъровъ, Чано Стефановъ, Георги Деневъ, Илия Ил. Янчевъ, Костадинъ Чакъровъ, Кост. Ч. Костовъ, Георги Чакъровъ, Георги Топаловъ, Харахамби Георгиевъ, Митю Д. Димовъ, Манчо х. Димитровъ, Буди Димовъ, Михалъ Кара Пеневъ, Георги Маневъ, Димо П. Демидовъ и Илия Валевъ по 5 лв., Петъръ Вѣлчовъ, Стефанъ Великовъ и Сл. Ил. Валевъ по 4 лв., Симеонъ Станчевъ, Лико Боневъ, Кольо х. Димовъ и Илия Чапковъ по 3 лв., Мария Мишчева, Недѣля Лазарова, Димитръ Янковъ, Тодора К. Михалова, Дойка Елчевъ, Велика Кирякова, Добри Кара Пеневъ и Ваба Чапковича по 2 лв., Рада Атанасова, Василъ Д. Янковъ, Жечо Малчевъ, Калчо Боневъ и Васила Ангелова по 1 лв., Ангелъ Тодоровъ 250 лв.

Всичко лв. . . 1,174.50

Отъ брой 33. лв. . . 61,360.10

Всичко лв. . . 62,534.60

се казва „Апостолъ Петръ и Павелъ“. Прѣди сегашната черква имало друга стара черква, който се наричала „Възнесение Христово“. Тя била построена прѣди 70—80 години, а новата — по инициативата и съ срѣдствата на селинитѣ въ 1892 г.

Най-стариятъ за помѣнитѣ и последенъ свещеникъ въ с. Алмалий е Атанасъ Митковъ поимъ Драгневъ, който коминалата година свещенодѣйствувалъ около 80 год. Той билъ на 110 години. По народностъ е българинъ — отъ „Гребенитѣ“ и е отъ с. Алмалий. Отъ 1903 г. прѣстарѣлиятъ български свещеникъ слабо е пошѣвалъ черквата, затуй за неговъ замѣстникъ е билъ назначенъ съиъ му поимъ Кули поимъ Атанасовъ, който билъ на 75 години. Миналата година ромѣнскитѣ власти, заедно съ другитѣ алмалийци, отвлѣкли и двамата български свещеници — баща и сѣнъ. Поимъ Атанасъ се поминалъ отъ изтезания въ Ромѣния.

Ромѣнски свещеникъ въ селото е назначенъ прѣзъ 1908 г. До тогава пришѣлцитѣ — ромѣнски колонисти — ходили да се черкуватъ въ с. Адакѣой, дѣто имало

ромѣнски свещеникъ.

Въ Алмалийската черква богослужението се е извършвало на славянски до 1888 г., откогато славянското богослужение било забранено. При много случаи, обаче, когато въ черквата не е имало ромѣни, свещеникѣтъ е извършвалъ богослужението на славянски.

Повечето отъ икопитѣ сж писани на славянски езикъ съ черковно-славянски букви. Когато и отъ кого сж правени, не може да се установи.

Въ черквата, освѣтъ пѣвитѣ богослужебни кличи на ромѣнски езикъ, има и много такива на славянски доставани прѣзъ пѣрвата половина на миналия вѣкъ.

Училище. Споредъ думитѣ на дѣдо Мирчо Радевъ, сега на около 85—90 години, българско училище е открито въ 1846 г. въ частна къща. Слѣдъ 10—15 години отъ откриването на училището селинитѣ се заловили да си построятъ училищно здание. Инициатори за построяката били дѣдо Мирчо Радевъ, Дико Митовъ, Дели Маринъ, Дико, Гено, поимъ Димитър Драгневъ и други. Въ това училище имало едно от-

дѣление, посѣщавано отъ 30—40 дѣца. Изучавали сж четмо, писмо и граматика.

Десетъ години прѣди Севастополската война, около 1845—1846 г., е дошълъ първиятъ даскалъ, нѣкой си Само отъ с. Марковца, шуменско, който училъ дѣната около 5 години изъ частни къщи и обори. Слѣдъ него дошълъ другъ даскалъ отъ Русе, името на когото не се помни Той стоялъ въ селото 3 години до 1854 г. — Прѣдтиятъ двама даскали е билъ пѣкой си даскалъ Даčo отъ Котленско, който училъ дѣната 1—2 години на славянско четмо и писмо.

Слѣдъ последнитѣ двама даскали (Семо и този отъ Русе) учителствувалъ алмалийченицитѣ Гаца Еняковъ, той училъ до 1881 г., когато бива изпѣденъ отъ ромѣнскитѣ власти и замѣстенъ съ ромѣнски учителъ.

Училището се издържало отъ сунѣ, събирани отъ селинитѣ. На учителитѣ плащали отъ 1000 до 2000 грона годишно и то въ натура (жито, ечемикъ и др.). Учителитѣ бивали назначавани отъ селскитѣ първенци начело съ кмета.

(Списък № 35).

М а р т и р о л о г ъ

на българитѣ и турцитѣ—добруджански граждани, които ромънитѣ сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

Продължение отъ брой 34.

с. Кара-Омуръ (Силистренско)

152 Руси Златевъ 16 г.	193 Дачо „ 24 г.	237 Юрданъ „ 10 г.	281 Ради Добревъ 60 г.
153 Дачо „ 14 г.	194 Минка Димова 25 г.	238 Желю „ 6 г.	282 Вѣла Радева 50 г.
154 Стойка „ 12 г.	195 Танаска Дачева 24 г.	239 Пена „ 4 г.	283 Добри Радевъ 18 г.
155 Станка „ 10 г.	196 Елена Вѣлкова 18 г.	240 Стойчо Михалевъ 43 г.	284 Рада Радева 15 г.
156 Маринъ „ 8 г.	197 Вѣлко Димовъ 4 г.	241 Недѣля Стойчева 42 г.	285 Атанасъ Тодоровъ 33 г.
157 Пеню Драгановъ 62 г.	198 Злати „ 3 г.	242 Калина „ 14 г.	286 Вона Тодорова 65 г.
158 Кирапа Пенева 60 г.	199 Маринъ Дачевъ 2 г.	243 Михалъ Стойчевъ 11 г.	287 Недѣля Атанасова 31 г.
159 Митю Пеневъ 8 г.	200 Ангелъ Костовъ 36 г.	244 Иванка Стойчева 8 г.	288 Желѣзъ Тодоровъ 27 г.
160 Гана Пенева 6 г.	201 Рада Ангелова 24 г.	245 Вѣлко И. К. Ормански 68 г.	289 Желѣзко Атанасовъ 5 г.
161 Мария „ 4 г.	202 Нейка „ 15 г.	246 Йова Вѣлкова 60 г.	290 Тодоръ Атанасовъ 2 г.
162 Драганъ Пеневъ 2 г.	203 Станка „ 10 г.	247 Димо Вѣлковъ 35 г.	291 Вѣлко Христовъ 65 г.
163 Христо Костовъ 45 г.	204 Христо „ 8 г.	248 Рука Димова 34 г.	292 Куна Вѣлкова 60 г.
164 Стояна Христова 44 г.	205 Ваю „ 6 г.	249 Гергина Вѣлкова 22 г.	293 Вѣлко Вѣлковъ 28 г.
165 Стояна „ 14 г.	206 Желѣзъ Кръстевъ 44 г.	250 Стояна „ 20 г.	294 Куна Вѣлкова 25 г.
166 Нейка „ 11 г.	207 Рада Желѣзова 42 г.	251 Рада Дикова 5 г.	295 Яна „ 19 г.
167 Слава Христовъ 8 г.	208 Пена „ 19 г.	252 Йова „ 3 г.	296 Мария „ 14 г.
168 Иванъ „ 2 г.	209 Домна „ 14 г.	253 Христо Михалевъ 46 г.	297 Злата „ 10 г.
169 Манолъ Йорговъ 55 г.	210 Васѣла „ 7 г.	254 Калина Михалева 75 г.	298 Рада „ 6 г.
170 Стойка Манолова 53 г.	211 Кръстю „ 2 г.	255 Върбанъ Михалевъ 75 г.	299 Стояна „ 4 г.
171 Иванъ Маноловъ 26 г.	212 Колю Митевъ 41 г.	256 Васиѣла Вѣлчева 32 г.	300 Стоянъ Симеоновъ 80 г.
172 Юрданъ „ 22 г.	213 Неда Колева 40 г.	257 Вѣла Михалева 32 г.	301 Стояна Стоянова 78 г.
173 Тодора Иванова 23 г.	214 Анка „ 16 г.	258 Тодора Върбанова 39 г.	302 Васиѣла „ 48 г.
174 Рада Юрданова 20 г.	215 Михалъ „ 15 г.	259 Митю Върбановъ 4 г.	303 Димитра „ 8 г.
175 Гергина Манолова 18 г.	216 Стоянъ И. Карафилиски 46 г.	260 Пена Вѣлева 2 г.	304 Донка „ 6 г.
176 Труния „ 10 г.	217 Михалъ Кръстевъ 66 г.	261 Петъръ Върбановъ 39 г.	305 Колю „ 4 г.
177 Щилина „ 8 г.	218 Рада Михалева 64 г.	262 Пауна Петрова 37 г.	306 Иванъ Станевъ 20 г.
178 Манолъ Ивановъ 3 г.	219 Юрданъ Михалевъ 30 г.	263 Пена „ 14 г.	307 Иванка Стоянова 17 г.
179 Маринъ Юрдановъ 1 г.	220 Рада Юрданова 28 г.	264 Митана „ 10 г.	308 Кали Станева 44 г.
180 Тоню Ивановъ 77 г.	221 Иванъ Михалевъ 25 г.	265 Вѣлко Петровъ 8 г.	309 Стоянъ Станевъ 15 г.
181 Бошко Ивановъ 75 г.	222 Люба Иванова 23 г.	266 Йова Петрова 4 г.	310 Стоянка Станева 11 г.
182 Слава Бошкова 74 г.	223 Христо Михалевъ 24 г.	267 Гана Петрова 2 г.	311 Димо Кировъ 40 г.
183 Бошко Бошковъ 15 г.	224 Руси „ 18 г.	268 Енчо Ивановъ 68 г.	312 Ради Димовъ 40 г.
184 Слава Бошкова 12 г.	225 Рада Михайлова 16 г.	269 Юрдана Стоянова 36 г.	313 Недѣля Кирова 67 г.
185 Славка „ 8 г.	226 Радка Юрданова 8 г.	270 Стоянъ Енчевъ 37 г.	314 Георги Кировъ 34 г.
186 Коста Добревъ 21 г.	227 Митю „ 6 г.	271 Желѣзъ „ 31 г.	315 Рада Георгиева 3 г.
187 Гергина Добрева 53 г.	228 Христо „ 4 г.	272 Рада Желѣзова 30 г.	316 Митю Вѣлковъ 26 г.
188 Кирапа „ 18 г.	229 Радка Иванова 3 г.	273 Еню Стояновъ 12 г.	317 Йова Вѣлкова 25 г.
189 Иванчо „ 15 г.	230 Симеонъ Стояновъ 47 г.	274 Марина Стоянова 9 г.	318 Велика „ 20 г.
190 Вѣлко Желѣвъ 60 г.	231 Стоянка Симеонова 14 г.	275 Митю Желѣвъ 6 г.	319 Митю Митевъ 10 г.
191 Добра Вѣлкова 58 г.	232 Гани Симеоновъ 10 г.	276 Пеню Желѣвъ 3 г.	320 Рада Митева 4 г.
192 Димо Вѣлковъ 27 г.	233 Злати „ 8 г.	277 Юрданъ Николовъ 38 г.	321 Христо Митевъ 6 г.
	234 Вѣлко Ивановъ 44 г.	278 Куна Юрданова 36 г.	322 Стоянъ Вѣлковъ 72 г.
	235 Рука Вѣлкова 42 г.	279 Енчо „ 8 г.	323 Неда Стоянова 36 г.
	236 Маринъ „ 12 г.	280 Неда „ 5 г.	

(Слѣдва)

Забѣлѣжка. Упомяватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъцитѣ да ги съобщаватъ въ редакцията.

О Б Я В Л Е Н И Я

БЪЛГАРСКИ ТЪРГОВСКИ ВѢСТНИКЪ BULGARISCHE HANDELSZEITUNG

Органъ за финансови, търговски, земеделски, промишленостъ, съобщения и политика.

С о ф и я

излиза ежедневно на български и цѣмски езикъ. Една прѣвзходно организирана служба за свѣдѣния изъ всички търговски центрове, както и многобройнитѣ оригинални статии на извѣстни специалисти отъ България и странство върху всички национални и научни въпроси на Балкана правятъ този вѣстникъ единъ необходимъ свѣтъникъ на занимаващия се съ търговия.

Абонирания ставатъ при всички пощенски става, както и при Администрацията на вѣстника.

София, Бул. Дондуковъ 30. Абонаментъ: год. 26 лв., 1/2 г. 13 лв., 1/4 год. 6 50 лв. Единъ брой 10 ст.

Настоятелъ Ив. Ж. Ивановъ

1—6

Важно за гр. Добричъ!
ВЪ ВѢСТНИКАРСКАТА АГЕНЦИЯ
„КУРИЕРЪ“

на

Ненко Н. Банѣрджиевъ
ГР. ДОБРИЧЪ

ул. „Мария Луиза“ № 9,

Приема реклами, обявления, годишни и свадбени извѣстия, сѣрбни вѣсти, панахиде, благодарности и други по подобии

за в. „Добруджа“

и всички други софийски вѣстници и списания съ най износни цѣни.

Въ агенцията се продаватъ всички български вѣстници и списания, има на разположение всички издѣлани до сега броеве отъ в. „ДОБРУДЖА“.

Записва абонати на в. „Добруджа“.

НАСТОЯТЕЛЪ ЗА ГР. ДОБРИЧЪ

НЕНКО Н. БАКЪРДЖИЕВЪ

агонъ отъ Командитното вѣстникарско друж. „Куриеръ“, 6—10

КНИЖЕНЪ СКЛАДЪ

при

ВОЕННАТА ПЕЧАТНИЦА ВЪ ГР. БАБАДАГЪ.

ВЪ СКЛАДА СЕ ПРОДАВАТЪ СЛѢДНИТЕ
КАРТИНИ:

1. Царъ Аспарухъ л. 2-50
 2. Христо Ботевъ „ 2-50
 3. Иларионъ Манастирски „ 2-50
 4. Петко Славейковъ „ 2-50
 5. Васиѣлъ Левски „ 2-50
 6. С. Раковски „ 2-50
 7. А. Каравеловъ „ 2-50
 8. В. Г. Априловъ „ 2-50
 9. Хаджи Димитъръ „ 2-50
 10. Константинъ Миладиновъ „ 2-50
 11. Историческа карта на България съ ликоветѣ на бѣлг. царе отъ В. Антоновъ . . . 6.00
- Стѣпни и джебни календари, тетрадки, моливи, илюстрирани пощенски карти, платъ за знамена, триколовни ленти за ученици и ученички.

Всички канцеларски и училищни потребности,
Продава в. „Добруджа“ и записва абонати